

կան տեղում Արագածի արեւելեան ստորոտում՝
... ամարանոց ևս պատրաստումէ*)։

Այս կերպ Պ. Որնակեցի՝ ամենքս պիտի աշ-
խատենք Աւհափառի հետ՝ մեր Մայր Աթոռոյ
անյարմարութիւնքը սակաւ առ սակաւ անհետա-
ցնել՝ և ոչ թողնել ևս առաւել ծանրանալու և
ազգի միակ կեցրոնը և փրկութեան վայրը արհա-
մարհելու։

Յետադիմութիւնն էլ ի՞նչով կարող է վերա-
նալ, եթէ ոչ՝ այնպիսի հաստատութիւններով
Էջմիածնում, որոնք պահանջն փոքր իշատէ զար-
գացած անձանց ներկայութիւն և լին։

Ուրեմն ցանկանք յաջողութիւն այն բոլոր բա-
րեկարգութեանց Էջմիածնում, որ այժմ՝ յոյսեր է
ծանուցանում՝ ամեն տեսողի և գիտցողի մէջ։
Թե Թիկոնք լինինք մեր արդի Աւհափառի ջան-
քերին՝ և ոչ նոցա զլատենք։ . . . :

Ի ՂՈՒՇԱԴԻՒՆԻ ԱՆ ԳԻՒՂ.

Այս տարի՝ անցեալ Յուլիս ամսեան՝ քանի մի
գործոյ առթիւ հարկ եղև ինձ գնալ Ղուշադիւղի
անուանեալ գիւղն որ Ապոց ձոր (Գարալա-
կեաղ) գաւառի վերջին և լեռնաբնակ գիւղն է
համարւում, որոյ մերձակայ բարձրաբերձ և շրջ-
թայացած լեռները իւրեանց վրայի թաւ անտառ-
ներով զարգարուած և հովիտների դաշտավայր և
սիզաւէտ կանաչութեամբ զոգցես զգեցիկ և ա-
խորժ տեսարան մի և զբօսարան կներկայացնեն
մարդոյ առաջև, նա մանաւանդ երբ այն լեռներից
յորդառատ և քաղցրահամ աղբերակները հետ
զհետէ իջանելով և ի մի վայր գումարւելով կբաղ-
կացնեն Արփայ անուանեալ գետն որը իւր սրն-

թաց քայլերով հասանելով նոյն գիւղի դիմացն,
այնուհետև անանցանելի է լինում մի կողմէ մի-
ւր՝ մանաւանդ զարնան ժամանակ երբ աւելի և
մեծ քանակութեամբ ջուրը բարձրացած է իւր
շրջանից, և այսու իսկ պատճառաւ թէ կողմանց
բնակիչք և օտարակողման վրանարնակք և թէ
տեղւոյն հանրային ջրերը դնացող երթևեկք մեծ
նեղութեամբ կկատարէին իւրեանց անցուղարձն։
Ուստի այս նեղութիւնները և զժուարութիւնները
տեսնելով յիշեալ գիւղացի բարեպաշտ ոմն Մար-
տիրոս անուն և կամելով զիւրութիւն տալ նոցա
եթէ կեկու թեանց՝ իւր սեպհականութեանն ցութն
հարկը մանէթ ծախ գնելով այն գետի վրայ մի
հոյակապ և քարաշէն կամուրջ կառուցած է, ո-
րոյ Աստուածահաճոյ բարեպաշտութիւնը արդարև
արժանի է գովութեան, որ գիւղական շրջանի մէջ
գտնուող հայազգէ այս յետին և պաղած ժամա-
նակում իւր ազգային մեծագործութեան և բա-
րեպաշտութեան նշանը կտեսնուի և սորա համար՝
ինչպէս կպատմեն՝ մոսպրութիւն ունի նա և նոր
քարաշէն եկեղեցի կառուցանել գիւղի մէջ, ըստ
որում այժմեանն քայքայուած լինելով՝ անվայել
է նորա մէջ Աստուածապաշտութիւն կատարել։
Ուրեմն բարեմաղթենք առ Աստուած, զի այսպիսի
բարեպաշտ և հասարակութեան օգուտ զգացող
անձինք պարգևէ մեր Ազգին, որ միշտ իւրեանց
սպասուած և բարեպաշտութեան գործերով փայլին
մեր մէջ։

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Տ. ԵՍԵՅԵԱՆՅ.

1874 թ. ԴՅ՝ ԶԻՒՆԻՔԵՐԷ՝

ՎՍԵՄ ՅՈՎՀԵՆՆԵՍ ՅՈՆԱՆԵՍՅԱՆ ԵՒ ԻՐ ԵՈՒԼԻՐՆԵՐ՝

Ի 12-ն ամսոյս՝ Մայր Աթոռս Էջմիածին ուրա-
խաթեամբ հիւրասիրեց զխեղճաբաղ Յովհաննէս Ս.
Յօնանեանց՝ զայրն բազմամասնօմ ևս բարեհաւատ,
որ քնկերակցութեամբ իւր Մեծ. եղբոր Աղեքսանդրի
Յօնանեանց, որդւոյն Ատեփանի և Ալեքսան փետային
ևս այլոց երկուց անձանց՝ եկած էր յուխտ ևս յերկր-
պաղումիւն Ս. Էջմիածնի և նուիրական Սրբութեանց
որ ի սմա՝ ևս շրջակայ վանօրէից։ Սովաւ կատարեց

(*) Ես լսեցի թէ մի հայ աժմ աշխատումէ Էջմիածին
Գորբուշի սերմեր բերել տալ Էջմիածին, որ Վեհափառի հրա-
մանաւ ուշադրութիւն դարձուի այդ ծառի աճման յարմարու-
թեանը Էջմիածնում. եթէ որ և իցէ կերպով յաջողին փոր-
ձերը, այն ժամանակ փոքր առ փոքր անտառ տնկուի Էջմի-
ածնայ շուրջը, որով դուցէ մեր Մայր Աթոռոյ պատուական
կլիմայից վերանայ տեսողը, ինչպէս վերացել է միւս մի քանի
տեսողային տեղերից (Կապիայի մի երկու տեղում, և այլն)։

այնպիսի՝ մի պարտաւորութեան զղացումը, զոր ամենայն ճշմարիտ Հայ սրտին մէջ մշտապառ պէտք է ունենայ ի պանդխտութեան, եւ եթէ ծեռնհաս է՝ պարտական է անձամբ արտայայտել այն սէրը, զոր ունի առ Մայրն Հաւատոյ Ս. Էջմիածին. այն է՝ զործնականապէս կատարելով իւր ուխտը եւ զայով յայցելութիւն այս սուրբ կեդրոնիս, որ յաւէտ լինելոյ է անլուծանելի շաղկապ կրօնական եւ բարոյական միութեան ամբողջ Հայ Ազգի՝ ուր եւ ցրուած լինի նա իւր վերջին քաղաքական կենաց վերջանալէն յետոյ: Այսպիսի պարտուց ճանաչումն հետզհետէ պէսք է զօրանայ, եթէ Ազգն կցանկայ որ Ս. Էջմիածին, իւր Ազգային Հոգեւոր նշանակութիւնը անմերի կատարէ եւ իւր ազգաշահ ծեռնարկները անխտիր իրազործէ:

Եւ ահա այս առթիւ Վսեմափայլ Յովնանէս Զօնանեանցի շրջանկաւ տեսութենէն չկրցան ծածկուիլ այն բարեմիտ ծեռնարկներն ու նորահաստատ բարեկարգութիւնը՝ զորս մեր Վեհափառ Հայրապետ ընդ միշտ ջանացած է ի զործ դնել Ս. Աթոռոյս պայծառութեան, ներկայ եւ ապագայ Միաբանից մտաւոր եւ բարոյական յառաջդիմութեան նկատմամբ, ուստի ի նշան իւր խորին համակրութեան՝ եւ իբրեւ յայտարար իւր ազգային պարտքերը քաջ ճանաչելոյն՝ ի 43-ն ամսոյս նախ քան զմեկնիլն ի Ս. Էջմիածնէ՝ ուղղեց հետեւեալ զրութիւնը առ Վեհ. Հայրապետ:

Վ.Ե.Ա.Փ.Ա.Ռ. Հ.Ա.Յ.Ր.Ա.Պ.Ե.Տ.

Բազմակարօտ սիրով եւ հոգեռանգն անձկանօք եկեալ գոլով իմ՝ յուստ եւ յերկրպագութիւն մեծահոգի վանից Ս. Էջմիածնի եւ ամենայն նուիրական սուրբ տեղեաց՝ որք շուրջ զսովաւ գտանին, ախորժալիւր իմն ցնծութեամբ սրտի նկատեալ տեսի, զի նորանոր բարեկարգութեանց արդիւնք յայտ յանդիման ելանեն յամենայն քայլափոխս եւ վանքն գնոր իմն զգեցեալ է եւ զգենու կերպարան վայելչութեան եւ կենդանութեան եթէ նորակառոյց շինուածոց յաւելմամբ եւ եթէ արդէն եղելոցն բարեխնամ նորոգութեամբ:

Չայսոսիկ գովանի արարս մեծագործութեանց համարելով անուրանալի արգասիս ազգասիրական փութոյ Վեհիգ եւ քաղցրագին խնամոց, որովք ջանս ի ջանքս յաւելուք զՎերագահ Մեծօրն Ս. Էջմիածնի օրքան զօր փառաւոր եւ պատկառելի կացուցանել յաջս մերայնոց եւ օտարաց եւ ըստ հոգեւոր նշանակութեանն աղբերացուցանել ի սմանէ յընդհանուրս Հայաստան աշխարհի եւ յամենայն տեղիս, յորս ցրուեալ են պանդուխտ Հայկազունք, զհոգեւոր դաստիարակութեան ըզյորդառատ ուղիս ընդ ձեռն Վորակառոյց Ճեմարանի եւ զբարոյական կրթութեան զկենցաղօգուտ արդիւնս ընդ ձեռն Մեծօրն Վերապատուական Մամազորոյ, թողից աւել զայլ բարեվաստակ ձեռնարկս Վեհիգ, յորոց սակի են խորանաշէն Թանգարանն, նորատունկ անտառն եւ այլ բազմատեսակ սխրագործութիւնք, որոց նպատակն է պայծառութիւն վանից Ս. Էջմիածնի եւ բարօրութիւն Միաբանից սոբին. սոցին ազագաւ կամ եղե ինձ ի հաւաստիս խորին յարգանաց իմոց առ ամենայն ձեռնարկս Վեհիգ եւ իբրեւ նրա պատու զուգնաքեայ առ անվթար իրագործութիւն ազգաշահ նպատակաց ձերոց նուիրել նախ՝ ռուպլիս արծաթոյ Երէւ հազար նորակառոյց Ճեմարանի սակս կրթելոյ ի նմա տոկոսեօք այնր գումարին զորդեղիւր մի, երկրորդ՝ Երէւ հազար ռուպլիս ի վերանորոգութիւն սրբոյ Տաճարին Էջմիածնի, որում կարօտի մեծապէս, եւ երրորդ՝ զտուեալն ինն փոխաւ ընկալար Վեհիգ հազար վեց հարիւր յետոյ եւ չորս ռուպլիս եւ չորսսոսն ուսուցիկս ի զինս եռատեսակ թղթոյ, միոյ փոքրա-

դիր արագատպի և տպարանական մամլոյ*)՝ բաշխել յօգուտ Տպարանին և յարդիւնաւոր յառաջադիմութիւն նորին:

Ախայոյս գորով, զի Ահհափառ Տէրդիմ զգումարան զայնոսիկ՝ զորս նուիրեմ յարդար վաստակոց իմոց, ընկալցի ի հաճոյս իւր և համարեսցի առհաւատչեայ մեծի համակրութեան իմոյ առ մենայն մեծագործութիւնս իւր, որովք անսի զԱթոռն զարդարեալ և վայելչացեալ, մընամ:

Վեհափառ Տէրութեանդ

Ահհափառն Զառայ

ՅՈՎ.ԱՆՆԷՍ ՅՈՎ.ՆԱՆԵԱՆՅ.

Ի 15 Հոկտեմբեր 1874 թ.

Ի Ս. Էջմիածին և Վաղարշապատ:

Վսեմափայլ Յօնանեանցն սովաւ անշնչտ կցուցանէ թէ՛ ո՛րչափ լաւ եւ հիմնովին կճանչնայ իւր ազգին ներկայ դարուս մէջ ունեցած մտաւոր եւ բարոյական պահանջները եւ շատ ազգայնիներէն աւելի հա-

սուն եւ նուրբ հեռատեսութեամբ զգացած է Ս. Ա. թողոյս այն հողեւոր մեծ նշանակութիւնը, զոր ունեցած է Սա ի հնումն եւ զոր ունենալոց է ի ներկայումս եւ յաւէտ Ազգիս կրօնական զարգացման եւ բարոյական զաստիարակութեան վերաբերութեամբ. նորա բարեպաշտութեան եւ ազգասիրութեան այս նշանաւոր քայլը, — որ թէպէտ առաջինն չէ իցոյց ազգի վերայ ունեցած սիրոյն, — փոքր խրախոյս չէ մեր Վեհափառ Հայրապետի համար եւս, որ իւր զօր-ժառնութիւններն եւ ձեռնարկներն յաջողութեամբ պատկուած կհամարի այն ժամանակ՝ երբ այսպիսի երևելի ազգայնոց բարոյական ձեռնուռութեանց կը հանդիպի եւ կմխիթարի այն յուսով թէ՛ յարատեւ եւ արդիւնաւոր կմնան նորա այսպիսի բարեսէր զգացմանց մէջ եւ իւրեանց բարեգործութեանց կոթողները կանգնելով առ դուրս նորոյս Սիօնի՝ կյաւելուն Ս. Ա. թողոյս պարծանքը, կխրախուսեն վաստակողաց սրտերն եւ հողին՝ եւ անմահ յիշատակ անուան կժառանգեն ազգային յիշատակարանաց մէջ:

Սիրելի՛ ընթերցող, քո Մայր Էջմիածին՝ Ազգասէր Յօնանեանցի բազմարդիւն յիշատակները արձանադրելով իւր ազգասէր որդւոց ցուցակին մէջ, անտարակոյս է, որ դու եւս նորա փառաւոր անունը սիրով տպաւորեցիր մտացդ ու սրտիդ մէջ, որպէս զի ըստ քո կարեաց աշխատիս առ Ս. Էջմիածին ունեցած պարտքերդ ճանաչել եւ եռանդնալից փութով կատարել:

«Զի ուր դանձն ծեր է, անդ եւ սիրտք ծեր եղիցին»:

ՀԻԿԻԶՈՒԹԻԻՆ Ի ՃԵՄԱՐԱՆԻ Ս. ԷԶՄԻԱԾԻՆԻ.

(*) Ահաւասիկ աստուծոյ կհրատարակեմ Պ. Յօնանեանցի Տըպարանիս ի նուէր տուած արագալից հաշիւը եւ ցուցակը.

1. Վասն 150 պուրակ (օգմայ) տպարանակ-թղթոց (ի թ. 18) իւրաքանչիւր պուրակն	ր.	կ.
3 ր. 40 կ.	540	
2. Վասն 200 պուրակ թղթոց (ի թ. 20) իւրաքանչիւր պուրակն	5 ր. 50 կ.	660
3. Վասն 650 պուրակ թղթոց (ի թ. 24) իւրաքանչիւր պուրակն	5 ր. 10 կ.	1955
4. Վասն ոյլ եւ այլ ծախուց (մտաշորի, թագիքի, խտրի, չուանի, կարեւաթելի եւլն) ի պէտս հակից թղթոց.	496	88
5. Վասն քանապարհամատուց 640 փթ. թղթոց ի Մոսկվայէ ցՏփոսիս, իւրաքանչիւր փութն 1 ր. 80 կ.	4152	
6. Վասն միոյ միջակաղիք մատուց (495 րթ.) եւ փոքրիկ արագատպի (688 ր.) ընդ ծախուցն քանապարհի ի Պերլինէ ցՍ. Էջմիածին, եւ արագատպին ի Լոնդոնէ ցՓօթի, համայնն իմիստին.	4185	

Ներկայ թուոյս մէջ ակամայ և վիշտ ի սիրտ պարտաւորուած եմք նորաբաց Ճեմարանի վերայ պատահած տխրառիթ մի ծանր դժբաղդութիւնը զուժեւոյ, յորմէ անշո՛ւշա իւրաքանչիւր Հայ պիտի վշտանայ և տրամի:

Եմոյս 16-ն էր՝ Չորեքշաբթի օր՝ մինչ առաւուանց Եսիական Ժամ իրր 2—3 ժ միջոցներում՝ Ճեմարանի մէջ աշակերաք